

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO
KOMITETO IR RAJONO DARBO
ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS
ORGANAS

PERGALĖ

1. J. PRIGORSKIS. Kelti kolūkiečių darbo aktyvumą — 2 psl.
2. M. VASARIS. Tai mūsų netolima ateitis — 2-3 psl.
3. E. GONCARENKO, V. TUZIKAS. Mūsų kerdžius — 3 psl.
4. Baltijos jūra turi tapti taikos jūra! — 4 psl.

Nr. 77 (1807).

Zarasai, antradienis, 1959 m. birželio mėn. 30 d.

kaina 15 kap.

Išnaudoti vasarą bekonų atpenėjimui

Stalino vardo žemės ūkio artelės trečiosios kompleksinės brigados kiaulių auginimo reikiama nupenėti 200 bekonų. Iki šiol į gyvulių paruošų punktą pristatyta 74 bekonai. Dabartiniu metu fermoje yra 137 pusanatro-dviejų mėnesių paršeliai, kuriuos atpenėjus numatoma realizuoti iki šių metų pabaigos. Kolūkiečiai, kaip matome, turi galimybių ne tik viršyti užduotį, bet ir stengiasi panaudoti vasarą pigesniams bekonų atpenėjimui. Daugiausia kaip pusę kiaulių atpenima gegužės—lapkričio mėnesiais, kada bulvės, pašariniai runkeliai ir kiti žaliaviniai daugiamečiai žolės, įvairiais mišiniais, pieno atliekomis. Pirmiausia kiaulėms duodama sumulkinga daugiamečių žolė, sumaišyta su koncentrais, pieno atliekomis. Vėliau ji pakeičiama įvairiais terminais pasėta įvairių mišinių žole. Kai kurie brigadininkai, kiaulių fermų vedėjai laikosi klaidingos nuomonės, kad, šeriant kiaules žaliaisiais pašarais, sumažėja jų paros priesvoris, užsitęsia atpenėjimo laikotarpis. Tačiau pažinęs jį penimas III brigadoje kiaules, jų nuomonė pasikeitė. Rūpestingai kiauulininko Feodosio Bražūno prižiūrimos kiaulės atrodo nebgliau už tas, kurios kitose fermoje gauna daugiau bulvių, kitų šakniavaisių, koncentratų.

Ne tik žaliųjų pašarų naudojimas padeda pigesniams bekonų atpenėjimui. Šioje brigadoje kiaulės laikomos vasaros stovykloje, įrengtoje čia pat prie kiauolidės. Būnant gryname ore, užsigrūdina jų organizmas, jos tampa atsparesnės ligoms. Fermoje dabar nepasitaiko paršelių kritimų.

Tačiau tas taikoma ne visose kiaulių fermoje. Jei vasaros stovyklų įrengimas reikalauja tam tikrų lėšų, tai nors užtvėras kiaulių pasivaikščiojimui būtina įrengti prie kiekvienos fermos.

O „Lenino keliu“ žemės ūkio artelėje kartojamos ankstyvesnių metų klaidos. Kiaulės, laikomos išties penėjimo laikotarpi tvarte, auga lėtai, penėjimo laikotarpis tęsiasi šešis-septyni mėnesius. Kyla klausimas, ką galvoja artelės valdyba apie duotojo žodžio pildymą, jeigu taip nesirūpinama panaudoti vasaros mėnesių kiauilių penėjimui?

Pirmaujančių kiaulių auginimo patyrimas rodo, kad bekonai gerai auga, jei jie per vasaros laikotarpį pakankamai gauna žirnių-avižių mišinių, o taip pat liucernos, lubinų bei kitų žaliųjų pašarų, turtingų baltymais. Ypač efektyvus yra kiaulių ganymas daugiamečių žolių ganyklose, kuriose vyrauja baltieji dobilai, liucerna.

Tačiau tokių ganyklų mūsų kolūkiuose dar pasigendama. Vietoje jų kiaulių ganymui galima panaudoti vienmetes pašarines žoles, kaip žirnių-avižių mišinį, kukurūzus, saldaus lubino-avižių mišinius ir bulves. Vikių-avižių arba saldaus lubino-avižių mišinius patartina naudoti todėl, kad jie užauga per trumpą laiką. Vasaros stovyklos, papildomas šėrimas žaliaisiais pašarais — svarbios priemonės kiauilių ganybos atpigimui, paspartinimui. Kiekviena artelė, kiekviena kompleksinė brigada, neturinti vasaros stovyklų, turi dabar įsirengti užtvėras kiaulių pasivaikščiojimui, pasėti mišinius jų šėrimui.

Lietuvos žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto Dotnuvoje selekcininkai pastaraisiais metais išvedė nemažą naujų lauko kultūrų rūšių. Tai—kviečiai „Mūras“, bulvės „Vilija“, dobilai „Liepsna“ ir kitos. Mokslinio bendradarbio žemės ūkio mokslų kandidato P. Virbicko išvesta nauja rugių rūšis „Lietuviškėji-3“ pasižymi aukštu derlingumu. Instituto mokslininkai darbuotojai ieško taip pat efektyvių agrotechninių kai kurių žemės ūkio kultūrų auginimo būdų gamybinėmis sąlygomis. Pavyzdžiui, žemės ūkio mokslų kandidatė Jadvyga Adomavičiūtė daug padirbėjo tirdama efektyvius fosforitmilčių panaudojimo būdus.

Nuotraukoje: selekcininkas žemės ūkio mokslų kandidatas P. Virbickas ir jaunesnioji mokslinė bendradarbė D. Meškauskaitė atlieka tarprūšinių žieminių rugių hibridizavimą. (ELTA).

★ Karštas darbmetis šienapiūtėje

KAUNAS, birželio 26 d. (ELTA). „Bolševiko“ kolūkyje baigti pauti dobilai ir kitos kultūrinės žolės. Apie 80 procentų šieno jau suvežta į pastogę. „Pergalės“ kolūkio kolūkiečiai nuėmė 95 procentus šienaujamo ploto. Šienapiūtė įpusėjo J. Biliūno vardo „Pažangos“, „Raudonojo Spalio“ kolūkiai.

MŪSŲ RAJONE

Ruošiamės žiemkenčių sėjai Pradžia neorganizuota

Netrukus ateis rugiapūtė, o drauge su ja ir žiemkenčių sėja. Mūsų kolūkio mechanizatoriai iš anksto ruošiasi šiam atsakingam pirmajam rudens darbų etapui. Vos užbaigę pavasario laukų darbus, mes pradėjome remontuoti traktorių, prikabinamąjį inventorių. Dabartiniu metu jau atremontuoti visi turimi traktoriai. Du DT-54, „Belorusj“ ir KD-35. Pilnoje parengtyje taip pat ir prikabinamasis inventorių: traktoriniai plūgai, kultivatoriai, sėjamosios, lėkštines akėčios.

Mechanizuoja lauko darbus

Zarasų vietinio ūkio valdybos pagalbiniame ūkyje šienapiūtės metu gerai dirba traktorininkas Povilas Medinis su prikabinėtoju Juozu Boguslavsku. Jie, prikabinę prie „Beloruso“ traktorinę šienapiovę, piauna daugiamečių žolės. Mechanizatoriai kasdien nušienauja po 5,6 ha motiejukų, esant normai 5 ha. Taip per 3 dienas jie nupioavė 17 ha daugiamečių žolių plotą.

Mechanizatoriai aktyviai padeda darbininkams auginti kukurūzus. Traktorininkas P. Medinis su savo mašina jau apkaupe ir papildomai patręšė mineralinėmis trąšomis visus 8 ha plote kvadratinulizdiniu būdu auginamus kukurūzus. Vėliau kukurūzai buvo nuravėti. Gerai pasidarbovo darbininkės Janina ir Ona Oleškevičiūtės, Elena Janaudytė.

E. Pupeikytė
sąskaitininkė

Žaliuoja kukurūzų kvadratai

Mūsų tarybinis ūkis šiais metais auginą 29 ha kukurūzų. Dabartiniu metu atliekami kukurūzų pasėlių priežiūros darbai. Šiai dienai visuose tarybinio ūkio skyriuose kukurūzai jau išravėti ir 25 hektarų plote apkaupti. Artimiausiomis dienomis jų kaupimas bus užbaigtas ir likusiuose hektaruose. Gražiausiai ir vešliausiai kukurūzų kvadratai žaliuoja tarybinio ūkio „Stelmužės“ skyriuje.

P. Jauniškis

„Stelmužės“ tarybinio ūkio vyr. buhalteris

Dabartiniu metu remontuojame turimas dvi sudėtingas kuliamašias — MK-1100 ir „Neris“. Tuojau bus užbaigtas ir kombaino remontas.

Atremontuotomis mašinomis pradėdame pirmuosius darbus pasiruošiant žiemkenčių sėjai. Pradėti arī neužimti pūdymai, nuo jų nurinkti akmenys. Bet didžiausioji darbų dalis bus atlikta nuėmus vasarą, nes apie 250 ha pūdymų užimta. Mūsų mechanizatoriams teks iš peties padirbėti, norint žiemkenčių pasėti greit ir gerai.

St. Zilys

„Pirmūno“ kolūkio pirmininko pavaduotojas mechanizavimo reikalams

K. Purinis

Sparčiai šienaujamos ir suvežti į daržines. Laukdami žolės „Garbingo darbo“ kolūkyje. I daugiamečių žolių šieną pasiūstos automašinos, kurių vairuotojai Aleksas Umbras, Bronislavas Lindkelis ir Valentinas Bogomolnikovas.

R. UMBRAS

kolūkio sąskaitininkas Nuotraukoje: III brigados šienapiovės vairuotojas Antanas Kukalis

Didelė dalis nušienautų dobilų jau išdžiovinti šienauja dobilus.

Šienapiūtė spartėja

„Tarybinio artojo“ žemės ūkio artelėje vis platesnį mastą įgauna šienapiūtės darbai. Į lankas jau išėjo visų laukininkystės brigadų šienpioviai. Priešakyje žengia III laukininkystės brigados nariai, vadovaujami drg. Baradinsko. Jie nušienavo virš 12 ha daugiamečių žolių ir 5 ha pievų. Gerai darbuojasi šienapiovių

mašinistai Juozas Kemeklis ir Jonas Juškėnas, nuolat viršijantieji darbo užduotis.

Spartėja darbo tempai ir kitose brigadose. Viso kolūkyje nupiauta virš 30 ha daugiamečių žolių ir 15 hektarų pievų.

L. Krasauskaitė
kolūkio sąskaitininkė

MASKVA. TSRS Liaudies ūkio laimėjimų paroda. Foto S. Preobraženskio

(TASS).

PARTIJOS GYVENIMAS

Kelti kolūkiečių darbo aktyvumą

„Už taiką“ kolūkio partinės organizacijos sekretorius drg. Kurakinas, peržvelgdamas praeito dešimtadienio darbo rezultatus, skėsčioja rankomis:

— Nesuprantu, kodėl taip lėtai atliekami darbai. Nors jau baigiasi birželis, o dar neravėti linai, nekaupotos bulvės. Kodėl taip yra? Juk žmonės visose brigadose dirba kasdien. Matyti, darbo jėgos mažoka, — pagaliau nutaria drg. Kurakinas.

Kad žmonės dirba — tas tiesa. Bet jei drg. Kurakinas daugiau pasidomėtų, kada kolūkiečiai išeina į darbą, kaip jie dirba, kiek kiekvienas jų per dieną padirba, jam atsilikimo priežastis būtų aiški. Dalis kolūkiečių darbo dieną pradeda tik 10—11 val., dirba nerodydami meilės darbui, neįvykdo darbo užduočių. Taip dirba O. Aksiutovienė, V. Eitminavičius, A. Kurakinienė. Pasitaiko, kad šie kolūkiečiai net ištisomis dienomis neišeina į darbą.

Tokia padėtis susidarė todėl, kad kolūkyje mažai kas tedaroma kolūkiečių darbo aktyvumui pakelti. Artelėje apleistas politinis-masinis darbas. Nors formaliai sudarytas 12 asmenų agitkolektyvas, bet labai retas agitatorius apsilanko laukininkystės brigadose, gyvulininkystės fermose. Agitatoriai neturi darbo užduočių, nesudaromi agitkolektyvo darbo planai. Jau keli mėnesiai, kai agitatoriai nebuvo susirinkę pasidalinti savo darbo patyrimu, išsiaiškinti naujų uždavinių. Nuo metų pradžios perskaityta kolūkiečiams vos 3—4 paskaitos.

Partinė organizacija išleido iš akiračio tokią svar-

bią priemonę kolūkiečių darbo aktyvumui pakelti, kaip socialistinį lenktyniavimą. Ji neparūpino, kad visos laukininkystės brigados sudarytų socialistinio lenktyniavimo sutartis, nesimė priemonių lenktyniavimo viešumui užtikrinti. Kolūkyje nėra rodiklių lentos, kurioje būtų reguliariai parodomi brigadų darbo rezultatai. Kolūkiečiai neprisi-
mena, kada paskutinį kartą laukininkystės brigadose buvo išleisti kovos lapeliai.

Keliant visų kolūkiečių darbo aktyvumą, didelį vaidmenį atlieka pirmųjų iškėlimas, platus jų patyrimo skleidimas. Kolūkyje yra „Garbės lenta“. Joje užrašytos geriausių kolūkiečių pavardės. Tas gerai, bet to maža. Plačiau apie pirmūnus ir jų darbo patyrimą turi kalbėti kolūkio sienlaikraštis, agitatoriai.

Partinei organizacijai bei kolūkio valdybai būtina pasiekti, kad kolūkiečiai žinotų geriausiai dirbančius gyvulių augintojus, laukininkus. Tiesa, šiuo klausimu buvo kiek susirūpinta. Gal būt, prieš porą mėnesių komunistų iniciatyva buvo įsteigtas pereinamasis vimpelas „Geriausia melžėja“, tačiau nežinia kieno iniciatyva iki birželio 27 dienos jis išgulėjo spintoje artelės pirmininko kabinete. Gerai būtų įsteigti ir vimpelus „Geriausia brigada“, „Geriausias traktorininkas“ ir reguliariai juos įteikti pirmūnams. Šios priemonės paskatintų kolūkiečius našiau dirbti.

Vien tik sąskaitininkų nuožiūrai palikta ir partinės organizacijos nekontroliuojama kolūkiečių atlikto darbo apskaita, darbadienių

paskelbimas kolūkiečiams. Gi sąskaitininkai darbadienius paskelbia tik po dviejų-trijų mėnesių. Štai ir dabar paskutinį kartą darbadienių lentoje jie užrašyti dar balandžio mėnesio pabaigoje. Labai nereguliarai darbadieniai įrašomi ir į kolūkiečių darbo knygetes. Jos išstisus mėnesius išguli kolūkio kontoroje. Tokiu būdu kolūkiečiai nežino savo darbo rezultatų. Argi tai padeda kelti kolūkiečių darbo aktyvumą?

„Už taiką“ kolūkio partinės organizacijos uždavinys — artimiausiu metu, mobilizavus platų kolūkio aktyvą, panaudojus visas politinio-masinio ir organizacinio darbo formas ir metodus, pasiekti visų kolūkiečių aktyvaus dalyvavimo kolūkinėje gamyboje. Tik įvykdžiusi šį uždavinį, partinė organizacija įstengs užtikrinti sėkmingą septynmečio plano kolūkiui iškeltų uždavinių įvykdymą, kolūkis laiku susidoros su visais darbais.

J. Prigoriskis

Gimtajame kolūkyje

Tylus birželio mėnesio vakaras. Iš tolo aidi linksmų dainų melodijos. Tai jaunieji kolūkiečiai-moksleiviai grįžta iš gimtojo, Čapajevio vardo kolūkio laukų. Jie visada dainuoja, visada linksmi. Jiems darbas gerai sekasi, nes jie arba kolektyviai. Šie moksleiviai, pasibaigus mokslo metams, nutarė eiti padėti gimtajam kolūkiui. Nemaža jie padėjo sodinant runkelius. Gerai padirbėjo Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mo-

Klaipėdos jūrų kelevių stotyje gausu žmonių. Vieni, laukdami kol garsiakalbis paskelbs, kad jau galima lipti į kelevinį garlaivį Klaipėda — Leningradas, kartu su palydinčiais draugais vaikštinėja krantine, stebi nenutrūkstantį uosto darbo ritmą. O iš kelevių stoties tikrai galima pasigėrėti didingu uosto vaizdu. Štai, prigludę prie krantinų stovi didžiuliai okeaniniai milžinai, kurių stie-

buose plevėsuoja įvairių pasaulio valstybių vėliavos. Visą laiką juda galingų kranų strėlės — tarsi milijono rankos nusileidžia jos į laivų triumus, iškeldamos į viršų vis naujas ir naujas krovinių tonas. Tarp krantinių, krovinių aikštelių ir sandėlių be paliovos rieda vikrūs autopakrovėjai, veždami maišus, statines, dėžes. Niekur nematyti darbininkų-krovėjų. Visus krovi-

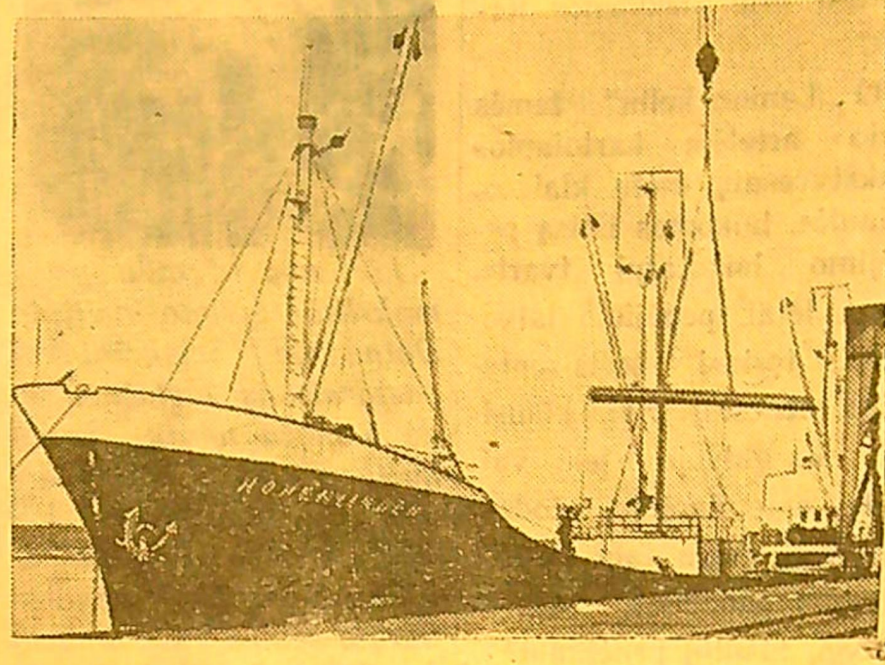
žybčioja elektros suvirinimo aparatų šviesos. Tai statoma nauja giliavandė krantinė. Dirbti statybininkams nelengva. Daugelį darbų tenka atlikti nuolat judančiame, banguojančiame vandenyje. Bet šaunūs hidrojėginių statytojai pasiryžę užbaigti krantinės statybą jau šiais metais. Naujoje krantinėje bus įrengtos betonuotos aikštelės kroviniams, pastatyti erdvūs sandėliai. Iškraunant ir pakraunant laivus šioje krantinėje dirbs 5 portaliniai kranai — tiek pat, kiek dirbo prieš karą visoje uosto teritorijoje.

Klaipėdos jūrų prekybos uostas — neužšalantis uostas. Si savybė iki šiol nebuvo pilnai išnaudojama. Per septynmetį bus atlikta visų esamų giliavandė krantinių rekonstrukcija, pastatyti jų apsauginiai įrenginiai. Taip pat numatoma pastatyti naujus sandėlius ir įrengti daug naujų betonuotų aikštelių kroviniams. Žymiai padaugės uoste mechanizmų. Septynmečio pabaigoje 75 procentai visų pakrovimo-iškrovimo darbų bus kompleksiskai mechanizuoti. Uosto išplėtimo ir rekonstrukcijos darbams per 7 metus numatoma išleisti daugiau kaip 70 milijonų rublių.

A. Andriekus

Nuotraukoje: Vakarų Vokietijos laivas Klaipėdos jūrų prekybos uoste.

V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

nių perkrovimo darbus atlieka mechanizmai...

Skaitytojas tikriausiai atleis mums, kad padarėme nedidelę ekskursiją į ateitį. Šiandien apsilankę jūrų prekybos uoste jūs dar nepamatysite puošnių kelevinių laivų bei gražios jūrų stoties. Ji bus pastatyta tik po kelerių metų. Tačiau daugelis septynmečio plane numatytų uosto išplėtimo ir rekonstrukcijos darbų jau pradėta įgyvendinti. Siaurinėje uosto dalyje kasdien dunksi metalinio špunto kalimo įrenginiai,

M. Makejeva

Tai mūsų netolima ateitis

Pasikalbėjimas apie septynmetį kolūkyje

Kėdainių rajono Karolio Požėlos vardo kolūkio valdybos būstinėje susirinko laukininkystės ir gyvulininkystės darbuotojai, mechanizatoriai. Juos pakvietė čia komunistai pasikalbėti apie septynmečio planą. Kalbėję kolūkio pirmininkas Socialistinio Darbo Didvyris Kazys Macevičius, Montviliškiio septynmetės mokyklos direktorius Sta-

sys Gedmintas ir kolūkio partinės organizacijos sekretorius Juozas Bartašius konkrečiais skaičiais ir faktais iš kolūkio gyvenimo parodė, kokį indėlį gali įnešti kolūkiečiai, kad 1959—1965 metų uždavimai būtų įvykdyti per penkerius metus. Zemiau spausdiname trumpintą šio pasikalbėjimo tekstą.

1. Plačiu žingsniu

K. Macevičius: TSKP XXI suvažiavimas patvirtino didingą mūsų šalies septynmečio plano kontrolinius skaičius. Tarybų Sąjunga, Komunistų partijos vadovaujama, įžengė į naują, svarbų savo vystymosi laikotarpį — išplėstinės komunizmo statybos laikotarpį. Atsiskleidė didžiulės galimybės toliau vystyti šalies liaudies ūkį ir kultūrą, kelti tarybinių žmonių gerovę.

Mes žengiame plačiu žingsniu į komunistinį rytojū. O kas gi yra komunizmas? Tai yra tokia visuomenės santvarka, kai kiekvienas žmogus dirba pagal galimybes, o gauna tiek įvairių gėrybių, kad gali pilnai patenkinti savo buitinius bei kultūrinius poreikius.

Paprašysime mūsų septynmetės mokyklos direktorių drg. Gedmintą supažin-

dinti mus su didingu Tarybų šalies septynmečiu.

S. Gedmintas: Štai keli skaičiai, kurie jums parodys, į kokį žygdarbį išsiruošė tarybinė liaudis. Kaip žinome, šalies elektrifikavimas yra viso liaudies ūkio pakilimo pagrindas. 1965 metais Tarybų Sąjungoje bus pagaminta

520 milijardų kilovatvalandžių elektros energijos. Kad jūs įsivaizduotumėte šio skaičiaus didingumą, pasakysiu tik tiek, kad šiam kiekiui energijos sunaudoti elektros krosnelė turėtų be pertraukos degti 97 milijonus metų! Audiniais, kurie Tarybų Sąjungoje bus išausti paskutiniais septynmečio metais, galima būtų 200 kartų apjuosti žemę per pusiaują. Jei norėtume šiuos

audinius pakrauti į vagonus, susidarytų traukinys, kurio ilgis būtų 11 kartų didesnis, negu atstumas nuo Vilniaus iki Klaipėdos.

Daug turės nuveikti septynmečiui išskeltiems uždaviniams įvykdyti žemės ūkio darbuotojai. Antai, 1965 metais numatyta pagaminti 105 milijonus tonų pieno. Šitokiu kiekiu pieno galima būtų užpildyti 700 kilometrų ilgio 100 metrų pločio ir pusantro metro gylio upę. Pagal pagrindinių žemės ūkio produktų gamybą vidutiniškai vienam gyventojui mūsų šalis toli pralenks Jungtines Amerikos Valstijas.

2. Mūsų indėlis

J. Bartašius: Kad šis uždavinys būtų įvykdytas, turės gerai padirbėti kolūkio kaimas, tame tarpe ir mūsų žemės ūkio artelės kolūkiečiai. Kolūkio septynmečio plane mes užsibrėžėme 1965 metais pagaminti šimtui hektarų naudmenų 785

centnerius pieno ir 120 centnerių mėsos.

Ar turime galimybes per septynmetį keturgubai padidinti pieno ir beveik trigubai — mėsos gamybą?

Brigadininkas J. Bagdonas: Turime. Septynmetį galime įvykdyti anksčiau numatyto laiko.

J. Bartašius: Visiškai teisingai! Tokios galimybės yra. Mūsų kolūkiečiai apsiėmė septynmečio užduotis įvykdyti per penkerius metus. Ką gi turime padaryti, norėdami pasiekti šį tikslą.

Pirmųjų septynmečio metų rezultatai didžia dalimi nulems viso septynmečio plano įvykdymą. Mes numatėme šiemet 100 hektarų naudmenų pagaminti 313 centnerių pieno — pusantro karto daugiau negu pernai. Vidutiniškai iš kiekvienos karvės turi būti per metus primelžta 3 000 kilogramų pieno. Mėsos reikia pagaminti ne mažiau, kaip po 45 centnerius 100 hektarų naudmenų.

Nuotraukoje: Montviliškiio septynmetės mokyklos direktorius S. Gedmintas kalbasi su kolūkiečiais.

Kolūkinio kaimo žmonės

Mūsų kerdžius

Rytinis karvių melžimas baigtas. Melžėjos uždaro pilnus pieno bidonus ir pradeda atrišinėti nuo grandinių karves. Pro karvidės-duris išeina botagu nešinas 72 metų senukas. Paskui kerdžių Nikitą Charkovskį po vieną patraukia visa gyvulių kaimenė, kurios galė žengia kerdžiaus padėjėjas Vladimiras Veličko.

Be šūkavimų, be rūgjomų tokia tvarka 70 karvių banda nugenama į ganyklą,

kurioje ji išbūna nuo 6 valandų ryto iki 10 val. vakaro.

— Su gyvuliais reikia mokėti elgtis, — kalba kerdžius piemenims. — Negalima jų ganioti, mušti, negalima ant jų šūkauti. Ramūs gyvuliai visuomet duoda daugiau pieno.

Šeštą vasarą senukas Charkovskis gano „Lenino

lių produktyvumą, siekti primelžti kuo daugiau pieno. Kerdžius gerai supranta, kad kolektyvo pasiekimai labai daug priklauso nuo jo įdėtų pastangų. Ir Nikita Sergiejevičius stengiasi. Banda, kuri jam patikėta, ganoma sumaniai, karvės visada gerai priėda. Charkovskis tuo dar nepasitenkina, jis rūpinasi, kad gyvuliai reguliariai gautų papildomai koncentratų bei žaliuosius pašarus. Ne paslaptis, kad kai kurį vakarą nepristatomi laiku gyvuliams minėti pašarai. Ir tuomet vengia fermos vedėjas pasirodyti į akis susijaudinusiame kerdžiui — teks turėti nemalonų pokalbį.

Charkovskio darbo rezultatai geri. Iš jo ganomų karvių kasdien primelžiama iš kiekvienos iki 12 litrų pieno. O melžėjos E. Meduneckaja, J. Belevič, Z. Matusevič primelžia po 13 — 14 litrų.

Kerdžius rūpinasi laiku sukergti karves. Galvijai šiomet apskelinami dirbtiniu būdu, ir Charkovskis, reikalui esant, visuomet laiku iškviečia techniką Zegį.

Mūsų kerdžius Charkovskis dirba tikrai patriotiškai, dirba taip, kad kolūkis kasmet taptų turtingesnis, ferma pasidarytų produktyvi.

E. Gončarenko

kolūkio agronomas

V. Tuzikas

sąskaitininkas

Nuotraukoje: kerdžius N. Charkovskis prie bandos.

Pionierių poilsiui

Nuo š. m. liepos 2 d. čius Latvijos bei Baltarusijos pionierius. Tačiau tai tik dalis visų planuojamų stovyklų. Joje galės ilsėtis kiekvienas pionierius ir moksleivis.

Daugelyje įdomių priemonių dalyvaus pionieriai-stovyklautojai. Šįmet stovykloje dirbs prityrę specialistai drg. drg. Musatovas, Jermalauskas ir kt. Bus organizuojamos įvairios sportinės varžybos, vyksime į turistinį žygį, ekskursijas. Numatome pasikviesti į sve-

Taigi, laukiame jūsų, vaikai!

R. Zaluba

miesto pionierių stovyklos viršininkas

Kodėl Stelmuže nusivilia ekskursantai?

Stelmužė — gamtos ir istorinių paminklų vieta. Šis mūsų rajono kampelis, ypač vasaros metu, beveik kasdien lankomas ekskursijų. Visus čia traukia storiausias Europoje, tūkstantmetis Stelmužės ažuolas, senutėlė, vien kirviais statyta Stelmužės bažnyčia, baudžiavinės vergovės liekana — vergų bokštas.

Kiekvienam ekskursantui, apsilankiusiam Stelmužėje visada norisi pasižiūrėti ir Stelmužės bažnyčios vidaus. Bet pasirodo ne taip jau lengva ten patekti. Kas gi gali įleisti į vidų? Prasideda raktininkų ieškojimas. Juk nesinori, pavyzdžiui, atvažiuos net iš Vilniaus, grįžti nemačius. Nuėina ekskursantai pas Stelmužės gyventoją — bažnyčios sargą A. Girską.

— Raktai nuo bažnyčios pas Mickevičiūtę. Eikit tenai, — pasiūnčia jis ekskursantus. — Šiandien man jų neatnešė. Girskas su Žiemiu remontuoja bažnyčią... Nežinau, kur jie nudėjo, — sako N. Mickevičiūtė.

Vėl tenka barbentis pas A. Girską... Tik po valandos ar pusantros raktai surandami ir ekskursantai su palengvėjimu atsidada.

O dažnai ir taip būna, kad ekskursantai pastoviniuoją, pavaikšto šiukšlėtai sodo takeliais ir į paminklo vidų nepatenka, nes N. Mickevičiūtė, pas kurią laikomas bažnyčios raktas, būna darbe. Daug ko žmogus nori paklausti, suži-

noti. Bet pas ką, kur? Taip ir išvažiuoja nusivylęs. Tiesa, moksleivių ekskursijos, pasitaravusios rajono švietimo skyriuje, nukreipiamos pas Stelmužės septynmetės mokyklos kraštotyros būrelio vadovą K. Vebraitę. Tačiau ar vasaros metu ją visada galima surasti mokykloje?

Stelmužės istoriniams paminklams saugoti ir prižiūrėti yra paskirtas minėtas A. Girskas. Įdomu, už ką jam moka pinigus? Tiek žmonės, tiek ir atsakingas už Stelmužės istorinius paminklus septynmetės mokyklos direktorius V. Lumbė mato, kad A. Girskas savo pareigų nepildo, o visą laiką uždariauja iš šalies, tačiau tyli. Nejaugi negalima rasti tam sąžiningo žmogaus?

Stelmužės septynmetės mokyklos kraštotyros būrelis turi surinkęs nemažą medžiagą apie Stelmužę. Tai argi negalima būtų, kad pavyzdžiui, ir prie Stelmužės bibliotekos būtų atidaryta rėdėdelis muziejus, kur atvykę žmonės galėtų plačiau sužinoti apie šią istorinę Lietuvos vietelę, kad kiekvieną dienos valandą visa tai būtų prieinama. Vertėtų įvesti ir atsiliepimų knygą.

Zarasų rajono kraštotyros muziejaus vadovai, o taip pat ir rajono kultūros skyrius turi rimtai apie tai pagalvoti. Tokia padėtis, kaip dabar, daro gėdą mūsų rajonui.

A. SURIKOVAS

Argi tai neišsprendžiamas klausimas?

Kada vakarais ima dirbti Zarasų miesto elektrinės dizeliniai, Klaipėdos ir Gorkio gatvių pabaigos gyventojams tenka klausytis didžiausio triukšmo. Šis triukšmas tęsiasi iki vidurnakčio, kol elektrinė baigia savo darbą.

Kodėl gi šitaip? Argi iš tikrųjų tai neišsprendžiama problema? Gal elektrinės vadovybė jau neberanda priemonių, kad aplinkinių gyventojų ramybė elektrinės darbo metu būtų kuo mažiau ardoma?

Labai gaila, jog elektrinės vadovybė nepagalvojo rimtai apie žmones ir apie tokias priemones stengiantis prislopinti pokšėjimą. Išnaudotų degalų dujų išmetamasis vamzdis išvestas artimiausiu keliu — per langą į miesto pusę. Taip padaryti buvo lengviausia, mažiausia rūpesčių, bet už tai tenka kamštytis ausis gyventojams. Juk atėjęs iš darbo žmogus nori ramiai pailsėti.

Šis klausimas ne taip jau sunkiai išsprendžiamas. Išnaudotų degalų dujų išmetamąjį vamzdį galima išvesti ežero pusėn ir nuleisti prie žemės. Visa tai daug ir nekainuotų ir nelabai jau atsileptų į motorų pajėgumą. Tiesa, elektrinės vadovai ne naujokai savame darbe ir mokyti jų nėra ko. Jie patys geriau žino, kaip tai galima padaryti, tik turi suprasti, kad žmonių nepasitenkinimas teisėtas.

A. Lechanovas
poilsiautojas

„Pergalės“ medžiagos pėdsakai

„Usnis“

Taip pavadinta korespondencija buvo išspausdinta „Pergalės“ laikraštyje Nr. 71. Korespondencijos autorius rašė, jog Puškino vardo kolūkyje gyvenanti pilietė E. Miškinienė, niekur nedirbdama, gano kolūkio ganyklose asmeninius gyvulius.

Puškino vardo kolūkio pirmininkas drg. Kravčenko pranešė redakcijai, kad korespondencijoje iškelti faktai pasitvirtino. Už savavališką naudojimąsi kolūkio turtu ir ganyklomis artelės nutarimu Miškinieniui uždėta 500 rub. bauda.

Siekiant nuolat didinti gyvulininkystės produktų gamybą, reikia turėti pakankamai pašarų. Didelis rezervas pašarams sukaupti yra kukurūzai. Pernai juos išaugino 12 hektarų plote, o šiemet pasėjome 30 hektarų. Sėja atlikta anksti, kukurūzai daug geriau prižiūrėti, ir tikimės iš kiekvieno hektaro gauti ne mažiau, kaip po 400—500 centnerių žaliosios masės. Išplėtėme taip pat pašarinių runkelių bei bulvių pasėlius. Pasigaminome pakankamai žaiginių, ir dabar turime paruošti kuo daugiau vitamininio šieno.

Palanki vasara žada mums iki šiol nematytą grūdinių kultūrų derlių. Tikimės gauti iš žiemkenčių po 25—30 centnerių ir vasarajaus — po 17—18 centnerių iš hektaro. Tai reiškia, kad vidutinis grūdinių kultūrų derlius 400 ha plote sieks 20 centnerių iš hektaro.

3. Jei visi dirbtų kaip pirmūnai

Kur glūdi mūsų rezervai septynmečio užduotims pirma laiko įvykdyti? Jūs parodo mūsų pirmūnų darbo rezultatai.

Visos kolūkio melžėjos turi maždaug vienodas darbo sąlygas, o jų rezultatai yra skirtingi. Štai Janė Zydelenė ir Felė Draudvilienė iš kiekvienos karvės dabar per parą primelžia po 14—15 litrų pieno, o Zenė Ramoškienė primelžia vos po 9 litrus. Jei visos melžėjos primelžtų tiek pieno, kiek primelžia pirmūnės, tai per parą gautume 190 litrų, o per mėnesį — 5 700 litrų pieno daugiau. Paverskime pinigais papildomą kiekį pieno, kurį gautume per metus. Mes iš šių lėšų galėtume pasistatyti 200 vietų karvidę. Padidinę iš kiekvienos karvės išmiltį iki 13 litrų per parą, mes savo septynmečio užduotis įvykdysime jau 1963 metais.

Panašiai yra su mėsos

gamyba. Bronės Maniokienės penimos kiaulės per parą vidutiniškai priauga 342 gramus, o Vinco Vaicekausko — 672 gramus. Jis išaugina bekoną per puspenktą mėnesio. Jei Maniokienė dirbtų taip, kaip dirba Vaicekauskas, jos prižiūrimos 50 kiaulių kasdien papildomai priaugtų 16,7 kilogramo, o per mėnesį — pusę tonos. Pinigai, kuriuos ši kiaulių šėrėja papildomai duotų kolūkiui per metus, leistų vienu rubliu padidinti darbdienio vertę. Dirbdamos kaip Vaicekauskas, mūsų kiaulių šėrėjos įvykdytų savo septynmečio užduotis jau 1963 metais.

Labai svarbu sumažinti žemės ūkio produktų gamybos savikainą. Mokslininkai tvirtina, jog 1 kg kiaulienos pagaminti reikia sunaudoti apie keturius pašarinius vienetus. O kiek mūsų kolūkyje sunaudojama?

Zooteknikas Č. Jurevi-

čius: Beveik šeši!

J. Bartašius: Na, matote! Reiškia, nustatę teisingą pašarų racioną, gerai prižiūrdami prieauglį, augindami didesnę dalį jo vasarą, žaliais pašarais, mes galėsime išauginti bekoną per 5 mėnesius vietoje 7—8 mėnesių, žymiai padidinsime mėsos gamybą ir su-

mažinsime jos savikainą.

Šiais metais visus buliukus auginsime mėsai. Jei pernai nebūtume skerdę galvijų prieauglio, būtume pagaminę papildomai 10,5 tonos mėsos. Vadinasi, galvijų prieauglio auginimas yra didelis rezervas geros ir pigios mėsos gamybai padidinti.

4. Šiandien ir rytoj

Įdomus pokalbis vyko ir apie kultūrinio gyvenimo septynmetį.

S. Gedmintas: Mūsų kaimo pagyvenę žmonės puikiai prisimena laikus, kai čia viešpatavo dvarininkai Gružauskas ir Jasevičius. Jie vienas kitą pralenkė, išnaudodami kumečius.

Brigadininkas J. Bagdonas: Pats pas Gružauską kumečiavau. Nuo tamsos iki tamsos dvarininko žemėje plušome!

S. Gedmintas: O šią dieną? Kolūkietis dirba sau, ne išnaudotojui. Traktoriai palengvina sunkų žemdirbio

triūsą, kolūkis elektrifikuojamas. Po darbo mes galime kultūringai pailsėti. Centrinėje gyvenvietėje veikia kultūros namai. Du kartus savaitėje mes žiūrime kino filmus, jaunimas įsirengė savo sporto aikštyną.

Sio septynmečio metais pastatysime naują mokyklos pastatą, erdvius kultūros namus, vaikų darželį-lopšėlį, viešbutį. Įrengsime stadioną, parką. Už 5—6 metų sunku bus atpažinti mūsų kolūkinę gyvenvietę...

K. Macevičius: Mūsų žmonės turės daug daugiau laiko pailsėti ir šviestis,

Pasikalbėjimą užrašė

M. VASARIS

BALTIJOS JŪRA turi tapti TAIKOS JŪRA!

Lietuvos žemės ūkio darbininkų ir tarnautojų profesinės organizacijos vieningai remia idėją, kad Baltijos jūros zona turi būti taikos zona, — rašoma Lietuvos žemės ūkio ir paruošusių darbininkų ir tarnautojų profesinės respublikinio komiteto laiške, kuris birželio 24 dieną buvo nusiųstas į Daniją pienininkystės ūkio specialistų profesinės sąjungos valdybai.

Laiške pažymima, kad lietuvių ir danų tautos, gyvenančios prie Baltijos jūros kranto, netolimoje praityje išgyveno antrojo pasaulinio karo žiaurumus. „Antrojo pasaulinio karo metu hitleriniai grobikai Lietuvoje sunaikino ir nukankino apie 700 tūkstančių taikių gyventojų, sugriovė šimtus miestų bei kaimų, įmonių ir mokyklų. Šiuo metu žmonijai nemažėja grėsmė naujo atominio karo, kuris gali sukelti tautoms žymiai baisesnių sugriovimų ir aukų, negu pasutinis pasaulinis karas. Todėl pasaulio dori žmonės

karštai siekia išsaugoti taiką“. Lietuvos žemės ūkio ir paruošusių darbininkų ir tarnautojų profesinės komitetas šimto tūkstančių sąjungos narių vardu kreipėsi į Danijos darbininkus, ragindamas pritarti iniciatyvai paversti Baltijos jūrą taikos jūra.

Mūsų žmonės, toliau sakoma laiške, karštai sveikina įvyksiantį susitikimą Rostoke, kuriame Pabaltijų šalių darbininkų atstovai turi pareikalauti, kad Baltijos jūros zonoje nebūtų raketinių bazių, kad ši zona taptų taikos zona. Mus sieja bendra taikos idėja, ir mes esame įsitikinę, kad jūsų šalies darbininkai taip pat trokšta taikos. Vardan taikos mes norime užmegzti artimus ryšius su jūsų profesija. Iš visos širdies linkime Danijos žemės ūkio specialistams ir darbininkams sėkmės gyvenime ir kovoje už taiką.

Panašius laiškus Lietuvos tekstilės ir lengvosios pramonės darbininkų profesinės respublikinio komitetas

tetas nusiuntė Švedijos tekstilinių profesinės sąjungos valdybai, o Lietuvos elektrinių ir elektros pramonės darbuotojų profesinės respublikinio komitetas — Švedijos elektrinių profesinės sąjungos valdybai.

(ELTA).

KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Si-čuan provincijos Inšan apskrityje liaudies komunoje Čenu bręsta gausūs kviečių derlius.

Tai galima padaryti IŠ ATLIEKŲ

Odos pakaitalas

Lietuvos odų-avalynės įmonėse per metus susikaupta iki 500 tonų minkštų ir kietų odų atliekų. Dalis jų buvo naudojama tokiems dirbiniams, kaip laikrodžių dirželiams, avalynės detalėms ir kt., gaminti. Tačiau

atliekos nebuvo visiškai sunaudojamos.

Visasąjunginiam dirbtinės odos mokslinio tyrimo institutui rekomendavus ir padedant, Lietuvos verslinės kooperacijos taryba organizuoja kompleksinį odų atliekų perdirbimą. Šiaulių „Naujo gyvenimo“ verslinė artelė pastatys įmonę, kuri gamins naują sintetinę medžiagą odų-galanterijos dirbiniams. Pirmąją produkciją ji išleis 1961 metais. Jos metinis pajėgumas — pusė milijono kvadratinų metrų odų pakaitalo.

Naujoji medžiaga tinka portfeliams, aplankams, moksleivių kuprinėms ir kitoms panašioms prekėms gaminti. Ji leis žymiai išplėsti odų-galanterijos gamybą. „Kauno“ verslinės artelės statomame trijų aukštų korpuse bus gaminami odų-galanterijos dirbiniai už 15 milijonų rublių per metus.

Veltinis, puspadžiai, klijai

Vilniaus „Raudonosios vėliavos“ artelė naujoje įmonėje organizuos kompleksinį kailių pramonės atliekų, kurios gausiai susikaupia respublikos fabrikuose, perdirbimą.

Gamybos atliekos kailių ir kailių siuvimo fabrikuose dalinai panaudojamos tose pačiose įmonėse. Bet ir po to vėl lieka atliekų. Jas ir naudos verslinė artelė. Triušių plaukai, išlikę ant nedidelių kailio atraizų, bus panaudoti techniniam ir puspadžių veltiniui, poliravimo skrituliams gaminti, o iš mezdros bus verdami klijai, reikalingi stalių gamyboje.

Si „Raudonosios vėliavos“ įmonė, kurios statyba dabar baigiama, pagamins pirmąją produkciją jau šiais metais. Jos pajėgumas — daugiau kaip 150 tonų veltinio per metus.

Atitaisymas

„Pergalės“ Nr. 76 (1806) 1 psl. žiniose „Kolūkiai, blogai prižiūrintys kukurūzų pasėlius“, grafoje „Partinės organizacijos sekretoriaus pavarde“ „Aušros“ kolūkiui turi būti: STANKIEJEVA.

„Pergalės“ Nr. 75 (1805) 1 psl. reportaže „Standien vienoje brigadoje“ pirmos skilties 3 pastraipoje pradedant 9-ja eilute parašas viršutinei klišeii turi būti: „...brigadininkas Dubovskis ir kolūkietis Trukianas...“.

Redaktorius H. JURSYS

PIONIERIAI, MOKSLEIVIAI!

Liepos 2 d. Zarasų pionierių namuose pradeda veikti miesto pionierių stovykla.

Jūsų laukia įdomios ekskursijos, sportinės varžybos, užsiėmimai ir kitos organizuojamos priemonės! Rajono liaudies švietimo skyrius

Ryšium su prekybos-tiekimo bazės prie Zarasų MMS reorganizacija visas pretenzijas reikšti iki 1959 m. birželio 30 d.

Zarasų MMS direkcija

Dūkšto rajono vartotojų kooperatyvui naujiems pastatams statyti bei esamoms prekybos įmonėms remontuoti reikalingi dailidės, staliai, krosnininkai.

Kreiptis: Dūkštas, Laisvės gatvė Nr. 9, rajono vartotojų kooperatyvo valdytojas.

Administracija

Žaislai, detalės mašinoms, sagos

Kovodamos už plataus vartojimo prekių gamybos padidinimą, Lietuvos verslinės kooperacijos artelės didina taip pat ir kitų gamybos atliekų perdirbimą.

Kaune iš kaprono atliekų gaminamos sagos, sagtys, segtukai, šukos, detalės tekstilės mašinoms.

Be pramonės atliekų perdirbami taip pat sudėvėti kaprono dirbiniai. Kaune taip pat bus perdirbami ir kitų sintetinių medžiagų — polietileno, polistirolo, sopolimero — atliekos. Iš jų bus gaminami žaislai, galanterijos dirbiniai.

(ELTA).

Altajaus medus

Rytų Kazachstano bitininkams pati darbymetė — pradėta imti medų, surinktą iš akacijų, ievų žiedų, žilvičių.

Rytų Kazachstano bitininkai šiemet numatė gauti 4 milijonus kilogramų medaus. Tam jie pradėjo laikyti bites dviejuose korpusuose, plačiai praktikuoja bitinų kilnojimą į tuos rajonus,

kur žydi daug medaus turintys augalai.

Praktika rodo, kad laikant bites dviejuose korpusuose kiekviena bičių šeima duoda 9 kilogramais medaus daugiau, negu paprastai. O paprastus avilius pakeitus dviejų korpusų aviliais galima padidinti bendrąjį Altajaus medaus kiekį beveik tūkstančių tonų.

(TASS-ELTA).

VDR žemės ūkio parodoje

Jau antrą savaitę atidaryta Vokietijos Demokratinės Respublikos žemės ūkio paroda Markleberge. Kasdien su parodos paviljonais, pasakojančiais apie VDR, o taip pat Tarybų Sąjungos, Bulgarijos, Lenkijos ir kitų šalių valstiečių gyvenimą ir žemės ūkio laimėjimus, susipažįsta dešimtys tūkstančių žmonių. Parodoje daugiau kaip 70 paviljonų ir pastatų. Ypač daug lankytojų paviljonuose, skirtuose socialisti-

niams pertvarkymams VDR žemės ūkyje. Čia pat rodoma įvairi technika, kuri vis plačiau naudojama respublikos žemės ūkyje. Tarybų Sąjunga, Čekoslovakija, Lenkija ir Vengrija demonstruoja parodoje apie 160 šiuolaikinių žemės ūkio mašinų.

Tik per dvi dienas — birželio 20 ir 21 d. d. paroda aplankė daugiau kaip 100 tūkstančių žmonių.

(TASS-ELTA).

KILNOJAMOJO KINO MARŠRUTAS 1959 metų liepos mėnesiui

Eil. Nr.	Kino seanso punkto pav.	Filmų pavadinimas	Data	Filmų pavadinimas	Data	Filmų pavadinimas	Data	Filmų pavadinimas	Data
Kilnojamas kinas Nr. 1									
1	Baibių kaimas	„Ratams bildant“	30	1. „Jeigu akmenys prabiltų“	7	1. „Nusikaltimo vieta Berlynas“	14	1. „Vėjas“	21
2	Vajesiškio „	2. „Žvaigždžių berniukas“	2	2. „Legenda apie akmeninę širdį“	9	2. „Varšuvos susitikimai“	16	2. „Kateriai šėstančioje jūroje“	23
3	Polivarko „	3. „Neužmirštieji metai“	4	3. „Liaudies talentai“	11		17	3. „Neužmirštieji metai“	24
4	Drobiškių „		5		12		18	(suaugusiems ir vaikams)	26
5	Bachmatų „						19		
6	Kapūstynės „								
Kilnojamas kinas Nr. 2									
1	Slabotkės kaimas	1. „Vėjas“	30	1. „Nusikaltimo vieta Berlynas“	7	1. „Jeigu akmenys prabiltų“	14	1. „Ratams bildant“	21
2	Stelmužės „	2. „Kateriai šėstančioje jūroje“	2	2. „Varšuvos susitikimai“	8	2. „Legenda apie akmeninę širdį“	15	2. „Žvaigždžių berniukas“	22
3	Raudinės „	3. „Neužmirštieji metai“	3	3. „Liaudies talentai“	9		16	3. „Neužmirštieji metai“	23
4	Ažubalių „		4		10		17		24
5	Imbrado „		5		11		18		25
6	Mukulų „				12		19		26
Kilnojamas kinas Nr. 3									
1	Smalvų kaimas	1. „Nusikaltimo vieta Berlynas“	30	1. „Vėjas“	7	1. „Ratams bildant“	14	1. „Jeigu akmenys prabiltų“	21
2	Višnevių „	2. „Varšuvos susitikimai“	1	2. „Kateriai šėstančioje jūroje“	8	2. „Legenda apie akmeninę širdį“	15	2. „Žvaigždžių berniukas“	22
3	Zavisiškių „		2	3. „Neužmirštieji metai“	9		16	3. „Neužmirštieji metai“	23
4	Tilžės „		3		10		17		24
5	Kimbartiškių „		4		11		18		25
6	Zatokų „		5		12		19		26
Kilnojamas kinas Nr. 4									
1	Šnelės kaimas	1. „Jeigu akmenys prabiltų“	30	1. „Vėjas“	7	1. „Ratams bildant“	14	1. „Nusikaltimo vieta Berlynas“	21
2	Belkaučiznos „	2. „Legenda apie akmeninę širdį“	1	2. „Kateriai šėstančioje jūroje“	8	2. „Varšuvos susitikimai“	15	2. „Žvaigždžių berniukas“	22
3	Lupenkos „	3. „Neužmirštieji metai“	2	3. „Liaudies talentai“	9		16	3. „Neužmirštieji metai“	23
4	MMS „		3		10		17		24
5	Tabaro „		4		11		18		25
6	Riešutynės „		5		12		19		26
Kilnojamas kinas Nr. 5									
1	Zirnajų kaimas	1. „Kareivio širdis“	30	1. „Imtininkas ir klounas“	7	1. „Tiltas“	14	1. „Tiltas“	21
2	Kumpuolių „	2. „Tylus butas“	1	2. „Tylus butas“	8	2. „Tylus butas“	15	2. „Burtininkė“	22
3	Samanių „	3. „Apie aukso arklį“	2	3. „Jaunystės daina“	9	3. „Neįkainojamas turtas“	16	3. „Startuoja jaunystė“	23
4	Vadminių „	4. „Draugystė dvidejų kolūkių“	3	4. „Dvejetas dideliame lauke“	10	4. „Atomas, taika ir draugystė“	17	4. „Kubinės laukuose“	24
5	Šniukštų „		4		11		18		25
6	Antazavė „		5		12		19		26
Kilnojamas kinas Nr. 6									
1	MMS kaimas	„Broliai“	30	„Štepselis apvedina“	7	„Dvejetas iš vieno kuartalo“	14	„Margaritų byla“	21
2	Imbrado „	(suaugusiems ir vaikams)	1	(suaugusiems ir vaikams)	8	(suaugusiems ir vaikams)	15		22
3	Zatokų „		2		9		16		23
4	Kapūstynės „		3		10		17		24
5	Slabotkės „		4		11		18		25
6	Suveko „		5		12		19		26

Pastaba: 1. Visuose punkuose bus demonstruojami dokumentiniai kinofilmai, išskyrus kilnojamojo kino Nr. 6.
2. Nuo birželio 28 dienos iki liepos 2 dienos kilnojamas kinas Nr. 5 demonstruos kinofilimą „Ivanas Brovkinas plėšininėse žemėse“.

RVK KULTūros SKYRIUS